

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). —
Numeri singuratici 5 cr. — Taxa de inserțiune:
1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abo-
namentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Descanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara,
cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung,
Zápolyagasse), Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Wlassics în Timișoara.

Timișoara, 8 Novembre n.

(t.) Ministrul ungar de culte și instrucțiune publică numai în zilele trecute ridicase cu prezența sa solemnitatea inaugurării institutului teologic reformat din Clușiu, și mâne seară va sosi la noi în Timișoara, ca și aici să asiste la inaugurarea unei instituțiuni culturale, a nou ziditului palat al preparandiei de stat.

În calea sa spre Timișoara i-se vor face întimpinări cu alaiuri patriotice, ear' aici în Timișoara se pregătesc a-l face centrul tuturor sărbătoririlor și osanalelor. Așa e obiceiul, așa se și cade, când primul chivernisitoriu al progresului cultural al țerei vine în mijlocul cetățenilor, ca prin cuvinte de laudă și îmbărbătare să reverse în cetățenii patriei puteri noue și să le potențeze dorul și voia de a jertfi pentru înaintarea culturală.

O parte mare din calea ce conduce de la Budapesta spre Timișoara trece pe întinsul șes al Banatului, prin comune românești, printră cetățenii români ai statului ungar. Pe aici, dacă i-s'ar și face ministrului alaiuri, fie sigur Măria sa, că acestea sunt numai alaiuri la poruncă, compuse din oameni mânâți cu sila și din slujbași lipsiți de libertatea voinței. Români de caracter politic firm și curat, români conștii de nedreptățile enorme ce se comit față de interesele culturale și naționale ale națiunii lor ministrul nu va vedea în rëndul celor ce-l vor întimpină și sărbători. Statul în adevăratul înțeles al cuvântului are lipsă de cetățeni luminați, conștii de importanța lor în stat și conștii și de datorințele și drepturile lor, și în consecuență și mulțumiți cu cadrele ce acest stat le asigură spre a lucra la promovarea bună-stărei lor în particular și a complexului în general. Cum se va putea realiza acest postulat, când actualii detentori ai puterii de stat nu în aceasta direcțiune lucră, ci se folosesc de toate mijloacele ertate și neertate, spre a realiza chimera

statului »național maghiar«? Când din vistieria statului, la care toate naționalitățile contribuie în egală măsură, puternicii zilei dau și împart cu mână bogată *exclusiv numai pentru instituțiuni cu menirea de a promova și întări scopurile și interesele unei naționalități relativ disparente, în detrimentul și cu crassa violare a intereselor celorlalte naționalități susținătoare de stat?* Cum se poate aștepta, ori cu ce curagiu va considera ministrul ovațiunile ce i-se vor face, drept manifestațiunea sinceră și nefalsificată a tuturor comunelor pe cari le va atinge în trecerea sa spre Timișoara? . . .

Ar fi la tot cazul un lucru de prisos și o zadarnică pierdere de timp să mai insistăm în detaiuri asupra nedreptei măsuri, cu care actualii deținători ai puterii de stat spriginesc și ocrotesc nisuițele culturale ale diferitelor naționalități din de Dumneșeu uitata noastră țeară. Sunt cu mult mai temeinic cunoscute tendințele guvernului nostru, de cât să mai subverseze necesitatea de a le tacsă și înșiră aci. Ori-unde este vorba de o mișcare, de vre-o asociațiune ori institut cu menirea de a suprematisă și nimic tot ce nu poartă 'n sine timbru eminent maghiar, ce nu are tendință eminent îndreptată spre realizarea nefericitei utopii cu »ideia de stat național-maghiar«, guvernul grăbește prin reprezentanții săi să aproabe și să îmbărbăteze și — să verse succurs și ajutoriu din vistieria comună a tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate. Și că aceasta în adevăr așa este, serviască drept dovadă cazul cel mai recent de la inaugurarea institutului teologic reformat din Clușiu. La bineventarea deputațiunii »Kultur-egyletului« ministrul Wlassics în răspunsul său a *constatat și accentuat* misiunea și tendința de amalgamisare a acestei reuniuni poreclită spre batjocura adevărului »kultur-egylet« — *reuniune de cultură*, și în vederea scopului ei de a lucra pentru realizarea statului național (maghiar) — se 'nțelege — prin amalgamisarea celorlalte naționalități și

în special a românilor, — ministrul a promis, că pre cum în trecut așa și în viitoriu reuniunea poate contă la întreg spriginul guvernului.

Ear' când e vorba de interesele noastre, ale românilor, de instituțiuni culturale pentru deșteptarea și luminaarea poporului nostru, guvernul nu numai că nu dă nimic din vistieria statului, carea și a noastră este, dar' nu concede să ne înființăm instituțiuni culturale nici chiar pe banii nostri proprii, ear' cele câte bruș le avem rămase din timpuri mai bune, le suspicionează cu tendințe contrare statului, le dificultează în tot chipul și pe toate căile, numai ca să aibă odată pretecest cât de cât acceptabil, ca să ni-le nimiciască, să ni-le răpiască. Nu sunt ferite de aceasta poftă de nimicire nici școalele noastre populare, nici institutele medie, nici cele teologice și pedagogice, și nici reuniunile noastre de cultură. După școalele grănițerești din Ardeal acum e luată la ochi »A s t r a« noastră, se caută cu ochi de Argus nod în papură pentru a scurtă vieța gimnasiilor noastre, — și toate acestea în timpul, când pentru a orbi lumea esternă, dreptul și justul nostru guvern sloboadă din temnițe pe bărbații nostri nevinovați, dar' numai pe aceea, cu a căror agrățiare știe că va face svon, ear' pe ceilalți condamnați politici îi lasă și mai departe să lăncețiască în infecțiile temnițelor și le mai dă și soți de suferințe; când deoparte și trimite argații să cutriere țeara căutând oameni capabili de a se lăsa prinși în unghița cutărui os de ros pe la pretură ori pe la comitat, ear' de altă parte falsifică cu cele mai detestabile mijloace libertatea alegerilor municipale (d. e. cercul Branului în Ardeal) . . .

Eșceleța Sa ministrul Wlassics vine să inaugureze o instituțiune culturală maghiară aici într'un centru al Banatului românesc, o instituțiune înființată de stat cu sute de mii de floreni, pe carea însă dintră populațiunea autohtonă nimenea nu a dorit'o

Foișoara „Dreptății“

Doi feciori.

— Povestea populară din viața sârbă. —
De **Kosta Popovics.**
(Continuare.)

Spasoe ce putu face altă, de cât să iase din casă. Multă vreme nu-și veni în fire, și nu putu crede, că tată-său îl alungă din casă fără cruțare; dar' totuși, totuși . . .

Mult se tângui săracul asupra zilelor amare; cum ar pute să iase din casă, din mijlocul averii frumoase? Dar' ce folos de casă, de avere, când în casă și în jurul averii nu poate vedea pe Bosiljka. Și pentru ce să fie de vină ea săracă? Oare o inimă blândă, bună, nu merită mai mult de cât o sumedenie de bani, cari cum vin așa se și duc? El n'o poate lăsa, că e așa de bună! Măcar tot la trei zile se mânca pâne cu ea.

Așa gânditoriu și supărat, Spasoe merse și adi la Bosiljka, ca să-i mai treacă de necaz. Acolo mai vorbiră ei multe; și după aceea eară merse Spasoe la bētrānul, ca să se mai sfătuiască. Dar' auzind tot vorbele aspre de mai 'nainte, își strinse catrafusele și se duse la Bosiljka în casa.

V.

Bētrānul Spasič remase cu fiul său mai mare cu Vasa. Dar' norocul nu le merse în-

demână; căci pe bētrānul nu-l cinsteau, și nu-l prețuiau de om ocolitoriu pe lângă casă, cum sunt preste tot bētrānii. Vasa cu nevasta lui Sofia nu-i cinstiau zilele bētrāne, ca și lor Ddeu să le deie bine 'n casă, ci îl amăriau din zi în zi, ceea-ce îl durea pe bētrānul Spasič când vedeă, că de la doi fii să n'aibe el nici un sprigin și nici o vorbă bună. Cei mai mult, bētrānul avea și o nepoțică — pe Danița — pe care mamă-sa o învăță să nu deie binețe bētrānului. De multe-ori de drag bunicul chiamă la sine pe mica Danița, ca s'o sărute și să-și mai astēmpere durerea, dar' fetița — îndemnată de mamă-sa — plângea amar, dīcend:

„Nu vreau, nu vreau, tu vrei să mă bați; mama mi-a spus, că tu ești un strigoiu.“

Bētrānul totdeauna plângea și se tânguia amar.

VI.

Trecură cinci ani de când familia Spasič se despărți. Sub cei cinci ani în întregul sat nu s'a făcut nici o schimbare, de cât că pe Spasič îl cuprinsă bētrānețele adānci. Vasa, fiul său, mai în toate nopțile eră pe la cărcime, unde incetul cu incetul își risipise toată averea. De altă parte nevasta lui, Sofia, nu-și vedeă de treburile casnice; mai ales de când a venit în sat un popă nou, nu mai știă cum s'ar făloși; mai în toată săptămāna haine noue dintră cele mai scumpe, căci nu voieste cu nici un preț să fie preoteasa mai îmbrăcată de cât ea. Încă se mai poarte și pălărie 'n cap, ar fi chiar ca ș'o doamnă.

Când se 'ncepură școalele, preoteasa își duse fata la creștere în oraș. Sofia, căci auzi de știrea asta, numai de cât se puse pe gândite să-și ducă și ea fata ei, pe Danița. la creștere în oraș, ca s'o facă domnișoară. În zadar bētrānul o sfătuiă să se lase de gândul acela, să nu se joace cu ce nu-i de jucat, că 'n urmă va plânge; că Vasa are multe datorii, și adimāne să nu i-se vindă binele, că apoi rămāne sărac, lipit pământului. Nu, ea n'a voit să 'nțeleagă sfaturile și îndrumările bētrānului, ci făcu după placul ei.

Eată, nu după multă vreme veni la casa lui Vasa jidanul, de la care împrumutase o mie trei sute fl., că dacă în două zile nu-i va plăti, îl va dá în judecată.

Acum ce e de făcut? De unde să caute bani?

Rugă pe jidanul să-l mai aștepte vre-o săptămână până mai culege și via, că apoi își va plăti cu cinste toată datoria. Dar' jidanul, pipărat la fire, n'a voit să-l îngăduie de feliu.

Trecură și cele două zile, când jidanul îl dete în judecată. Acum nu avea alta de făcut, de cât să meargă la atare avocat, ca înțelegându-se omenește cu el, să-l scoată din încurcătură, ca să nu i-se vindă casa la dobă. Așa și făcu. Merse cu nevastă-sa la avocatul Sokolovič, cu care împrumutase pe binele ce-l mai avea, șease mii fl., din cari plăti datoria jidanului, și-i mai rămase și lui ca să mai poată bate'n cărți.
(Va urmă.)

nimenea n'a cerut'o, ci statul a ridicat'o din propriul îndemn pe seama alor opt elevi preparandiali, pre când pentru înființarea de instituțiuni, cari se serviască adevăratele interese ale populațiunii, și la cari este espres îndatorat prin art. 44. din 1868, guvernul n'are bani.

Între actualele stări de lucru; în urma neîntreruptului lanț de nedreptăți la cari majoritatea prevalentă a populațiunii prin ale cărei fînături va trece în calea sa spre Timișoara, și preste tot câtă vreme românilor nu li-se face parte de nimic alt ceva, de cât de opresiuni și nedreptăți, — fie sigur ministrul Wlassics și ori-care coleg al său, că *românii adevărați* vor stă reci și nepăsători la sosirea și petrecerea sa în mijlocul lor.

Li-e prea mare durerea, li-e prea mare indignarea, de cât se se poată apropiă cu inimă curată de un reprezentant al actualului sistem de guvernare.

Austro-Ungaria.

Umanitate sau . . . ? Într'un sistem politic constituțional „interpelarea” unui ministru cutare totdeauna este atâta cât a voi a-l aduce în perplexitate, câte-odată a-l compromite, după care apoi urmează dimisiunea respectivului ministru sau chiar și a întregului ministeriu. Așa se întâmplă în țeri adevărat constituționale-parlamentare, d. e. în Anglia, Franca, Germania. La noi? — e totul o comedie, mai ales atunci când vezi, că un deputat de partidul guvernamental, un așa numit „mameluc” interpelează pe cutare ministru care e domnul și despotul mamelucului. În astfelu de cas nici prin minte nu-i trece interpelantului, ca să aducă pe interpelatul ministru în strâmtoare sau perplexitate, ci tocmai din contră:

Îi ofere ministrului ocasiunea de a se face frumos și de a-și arăta propria sa fală! Și tot după astfelu de scopuri vânează și „interpelantele”. Acesta se arată popular și se recomandă alegătorilor săi!

Chiar astfelu de impresiune făcū asupra noastră interpelețiunea dlui Fr. Bessenyei, a deputatului cercului central din comitatul nostru, făcută ministrului de interne în cauza „jertfelor” compatriotului conte Gyurky. E frumos și cuviincios, ca un deputat dietal să aibe grijă, inimă și sentimente pentru oameni nefericiți; dar' urit este aceea, când și pe acest teren se face speculă. Câte sute mii de *români*, tot din acest cerc, tânjesc și trăiesc în cele mai mari neajunsuri, îndurând — fără vina lor — foame, frig și rău? Dar' de ei nici odată nu-și aduce a minte: nici dl Bessenyei, nici ministrul, nici comitatul. Colonistii însă pe cari nime altul, de cât propria lacomie i-a băgat în cursă, și cari încă nu avură când a ajunge la „sapă de lemn” — numai de cât devină obiectul îngrijirii ministeriului. S'a întemplat oare asta numai din curat simț de umanitate? . . .

Lueger respins. La presiuni consiliului comunal a sosit deja rescriptul oficios în cestiunea primariului din Viena. Rescriptul numit dă de știre, că Monarchul nu a întărit alegerea d-ului Lueger de primariu al Vienei.

Se poate dice, că nici în ziua alegerii agitațiune mai mare n'a domnit în Viena, ca la primirea știrii despre respingerea lui Lueger.

Cei informați voiesc să știe, că *monarchul* din început n'a aplacidat alegerea lui Lueger și că ar fi declarat franc, că pe Lueger nu-l poate întări în postul său de primariu al Vienei din considerațiune față de Ungaria, a cărei sensibilitate prin întărirea aceasta ar atăca o.

Câtă bunavoință manifestată față de jidano-maghiari.

Străinătate.

Turburările din Turcia. (Constantinopol, 7 Novembre.) Din vilajetele Erzerum, Diarbekir și Bitlis vin știri despre noue silnici și jafuri comise de curți. În multe locuri autoritățile au ajuns în totală perplexitate. Se dice, că întră triburile curdice e dată losincă de a estirpa pe toți armenii. Din partea armenilor numărul ucișilor se urcă la câteva mii, pre când din partea mohamedană numărul lor e foarte mic.

Mare-vezirul Kia mil pașa este absolvat de postul său. Succesorul nu e încă denumit.

Sultanul cu ocasiunea audienței de ieri a declarat formal agentului diplomatic bulgar Dimitrov, că și pe seama Macedoniei sunt proiectate astfelu de reforme, ca cele date armenilor din Asia-mică. După aceasta declarațiune sultanul și-a

esprimit speranța, că guvernul bulgar se va nisui și pe viitoriu să împedecă acțiunea ce o plănuiesc comitetele macedonene în Bulgaria.

Trecerea prințului Boris. (Sofia, 7 Novembre.) Sobrania a votat adresa la mesagiul de tron. În aceasta se dă espresiune speranței, că cestiunea împăcării cu Rusia va înainta spre rezolvare multumitoare. Cu privire la prințul Boris roagă pe principele să-l crească în religiunea ortodoxă, prin ce dinastia va prinde în țeară rădăcini stabile.

Trecerea prințului de altcum e fapt hotărât. Principele a declarat ministrilor, că va educă pe prințul în religiunea statului. Din cauză, că declarațiunea aceasta o făcuse numai cu câteva oare înainte de începerea ședinței, ministrul-president *Stoilov* n'a mai avut timp să-și convoace partidul spre a i-o comunica, ci numai câțiva deputați au aflat despre ea înainte de votarea adresei. Mai târziu vestea a fost primită cu mare bucurie, și se dice ca va avè efect deosebit de favorabil asupra politice interne.

Situațiunea în Serbia. (Belgrad, 7 Novembre.) Ucazul referitoriu la convocarea scupcinei, care eră așteptat să se publice alaltăeri, încă n'a apărut, ceea-ce dă ansă la tot felul de faime.

Se svonește, că regele s'ar fi exprimat în fața mai multor notabilități distinse, că încă înainte de espirarea mandatului actualului scupcine se vor face schimbări în guvern.

Ferbere în Creta. (Athens, 7 Novembre.) Fiind-că Poarta a revocat concesiunea pentru contragerea unui nou împrumut de 120.000 fonți, și deneagă și recunoașterea consiliilor administraționale independente, — reprezentanții creștini ai Cretei sunt convocați la întrunire spre redactarea unui protest. Comitetul revoluționar numai cu câteva zile mai înainte și-a ales presidentul și comandantul militar, și rămâne în permanență. Încercarea unei trupe militare turcești de a arestă comitetul, a fost împedecată prin forța armelor, Se consideră de foarte verosimilă insurecțiunea generală.

Dieta de la Budapesta.

Camera deputațiilor.

— Ședința de la 6 Novembre n. —

Presidentul Szilágyi dă cetire epistolelor deputațiilor *Iellasić* și *Czrnković*, prin cari acestia anunță depunerea mandatelor lor de deputați ai parlamentului maghiar.

Mandatul deputatului Schell Károly ales la Brașov se verifică.

După acestea urmează desbaterile generale ale budgetului pe anul 1896.

Referentul comisiunei financiare *Hegedüs Sándor* se nisuieste a motiva cauzele în urma. cărora speșele budgetare au trebuit să se urce. În special se ocupă cu budgetul portofoliului comercial, și mai ales cu cestiunea trenurilor cari au urcat pozițiile speșelor budgetare cu 100 milioane.

Ocupându-se în special cu urcarea speșelor, pe acestea le împarte în trei grupuri. În grupul prim tractează despre erogațiunile centrale. Acestea în timp de 10 ani au crescut cu 4 procente, adecă într'o proporțiune cu mult mai mare de cât celelalte speșe. În grupul al doilea tractează despre erogațiunile portofoliului de rebel și esterne. Erogațiunile datoriiilor de stat comune demostă o urcare de 104 milioane. În grupul al treilea, economic și cultural, urcarea speșelor încă e considerabilă.

Despre speșele millenare referentul dice, că în cestiunea aceasta parlamentul maghiar trebuie să stepe pe nivoul, care i compete după o mie de ani.

Recomandă budgetul spre primire.

Helfy Ignátz substerne contra propunerii comisiunei budgetare un proiect de rezoluțiune, în care cere, că preliminarul budgetar pentru 1896 să nu fie primit în desbatere generală.

Toate pozițiunile le combate din același punct de vedere, că guvernul actual a compromitat autoritatea guvernului atât în lăuntru cât și în afară, și că guvernul nu e apt de a conduce un parlament.

Vorbirea și-o termină rugând majoritatea parlamentară, ca prin neprimirea preliminarului budgetar să presinte lumei Ungaria astfelu, cum strămoșii lor (jupăaul *Helfy* e originar din Palestina. Red. „Dr.”).

Recomandă proiectul său de rezoluțiune spre primire.

Ministrul-president *Bánffy* răspundând lui *Helfy* apără ținuta guvernului atât în atacarea de la Agram cât și în cestiunea dimisionării ministrului de agricultură contele *Festetich*.

Deputatul *Horánszky* Nándor susține, că budgetul în oare-cari privințe este lipsit de sinceritate, fiind-că multe erogațiuni nu sunt preliminate, de și acelea sunt sigur prevădute. Întră

alte nu sunt luate speșele cașuate prin turnarea banilor noi, apoi suma recerută pentru cei 7000 de recruți la honvedime și în fine diferința de 400.000 florini a rezultatului de mobilare al anului 1896 față de 1895,

Face apoi o comparație între aruncurile de dare din toate statele europene față de cele din Ungaria și demostă tristul fapt, că Ungaria este statul, în care aceste aruncuri urcă la cifrele cele mai înalte față de celelalte state.

Pladează apoi pentru reforma dărei în Ungaria și susține, că sistemul esistent este un sistem de dare cu caracter demn de evul mediu. Mai vorbește apoi despre politica agrară, despre cestiunea socială, despre politica vamală și de tarifă, și despre cestiunea tranșacțiunii.

Vorbind despre cestiunile interne ale Ungariei dice, că aici se presintă o depravere generală, ale cărei maxime sunt: forța brutală, stricăciunea, resignațiunea la idealurile naționale mai înalte, și în toate aceste cinisul fără de margini. „Poporul,” dice vorbitorul, „e condamnat să asude, să geamă și să tacă, fiind-că, dacă îndrăznește să se miște, îndată i sare la spate începând de la comitele-suprem până la cel din urmă îngrijitoriu de noapte, tutela de stat, și l'apucă de guler, îl închide, îl citează, îl pedepsește cu amende în bani, făcându-l astfelu atent la crima comisă prin rezistența contra filosofiei și voinței puterii de stat.

În fine declară, că preliminarul budgetar nu'l primește nici el nici aderenții lui de principiu.

Urmează apoi interpelările.

Deputatul *Polonyi Géza* interpelează pe ministrul de interne și justiția în cestiunea miseriei din Hortobágy, unde mai multe mii de locuitori sunt astăzi mai ales în urma abuserilor comise cu ocașiunea convențiunilor urbariale espuși la foamete. Ministrul *Perczel* răspundând lui *Polonyi* prin documinte demne de toate credința demostă parlamentului încăpăținarea sârăntocilor de unguri luați în apărare de interpelator, cari fără nici o îndreptățire pretind dilnic câte 1 fl. 50 cr. până la 1 fl. 90 cr. plată de dileri, ceea ce în timp de toamnă este o pretenșiune absurdă (propria numai poporului maghiar. Red. „Drept.”)

Ultimul object a fost interpelarea lui *Bessenyei Ferencz*, care a interpelat în cunoscuta cestiune a colonistilor maghiari din Ghiroda, Jermata și Medveș.

Ministrul de interne îi răspunde, că a luat dispozițiunile necesare.

Luând interpelatorul la cunoștință răspunsul lui *Perczel*, ședința se închide.

Gorespondență.

Clușiu, 5 Novembre.

(Serata literară. — Procesul celor 5 studenți universitari. — Adresa trimisă lui Lueger. — Protestul tinerimei maghiare contra întemplarilor din Agram.)

Curentul sănătos, care de un timp încoace a început a străbate tot mai mult și mai viu în spiritul și în modul de gândire al poporului român, a aflat brațe deschise și în cercurile tinerimei, care s'a și organizat pentru o muncă rodnică și deamă de toată atențiunea.

Într'una din întrunirile noastre pentru toate agendele tinerimei s'a ales un comitet permanent de 9 membri. Menirea acestui comitet este dublă, și anume: aici a casă să întrețină spiritul de colegialitate între tinerii români, să se îngrijiască, ca prin mijloace nobile și demne să se cultive mai mult de cât până acum vieța socială și națională din Clușiu; ear' în afară prin corespondență vie și permanentă să între în legături cât de strinse cu colegii români de la celelalte universități din patrie. Cu mândrie pot numai să constat, că comitetul acesta până acum a satisfăcut deplin menirea sa, așa în cât nu am altă dorință, de cât ca entuziasmul, cu care au început acțiunea, să nu slăbiască pe nici un moment și să fie trainic. Unul dintră rezultatele frumoase ale acestui comitet este și serata literară, ce s'a ținut Sâmbătă seara în casina română. Întreagă tinerimea universitară eră de față, ear' dintră familiile inteligente din loc încă au lipsit mai puține de cât în alte vremuri. Primul punct din programul seratei noastre literare a fost cuvântul de deschidere rostit de Dl Stefan Roșian, st. în drept. Elocința, cu care și-a rostit Dl Roșian cuvântatea pre cum și tractarea Dsale corectă și convingătoare, a încăldit și multumit întreg publicul, așa în cât la sfârșitul tractării sale aplausele abia mai voiau să înceteze.

Al doilea punct din program a fost o horă, cântată de quartetul studențimii universitare. De și numai cu 3 zile înainte de serată s'a organizat quartetul acesta, totusi succesul a fost multumitoriu.

După esecutarea acestei cântări a urmat declamațiunea dlui Dan st. în drepturi, care cu destulă pricepere a declamat frumoasa poezie de

Vlăhuță „Dormi în pace“. O singură observațiune înseși mi permit față de modul său de declamațiune și anume, ca declamând să nu treacă în scene teatrale. Cu deosebire gesturile cele multe și prea de tot exagerate pot să atragă atențiunea publicului și astfel să-i împedice succesul, care de altminteralea desigur l'ar fi avut. Este ca totul altceva pe bină, unde pentru câștigarea acordului caracteristic stau atâtea și atâtea forme întru ajutoriu.

Al patrulea punct din program a fost disertațiunea Dlui Valeriu Moldovan, st. în drept. Subiectul pentru disertațiune și-l'a ales din trecutul poporului român și a tractat despre marele apostol al renașterii noastre naționale, despre George Lazar. Cu mult sentiment și cu multă pricepere a desvilit activitatea acestui mare bărbat, care în timpurile cele mai grele a readus la conștiința națională un popor întreg. Pasage întregi de o deosebită frumusețe se pot găsi în disertațiunea sa, care de multe-ori a fost întreruptă de prelungite aplause. Eu din parte-mi nu pot de cât să recomand tinerimei, ca întru cât se poate să nu ignoreze astfel de subiecte, cari tractate bine, pot să contribuiască foarte mult la formarea caracterului. Ear' Dlui Moldovan numai o mică observare mi permit a-i face, și anume, că pentru și mai strălucitul succes al tractării sale nu ar fi fost rău să amintiască și de revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu, care încă a cădută pe timpul acela, și care în parte este efectul activității lui George Lazar. Am speranță, ca aceasta frumoasă disertațiune să o pot face cunoscută și cetitorilor prețuitului Dvoastre diariu.

Alte puncte au fost solurile cântate pe flaută și violină de Dnii V. Șorban și Victor Pop, ambii st. în drept.

Cu toții am simțit o adevărată plăcere vedând talentul și măestria de care dispun, și ni-au lăsat o dulce speranță în suflet, că continuând pe calea apucată vor să ajungă la nume neperitoriu. Cu deosebire Dl Șorban, care ne-a delectat cu câteva compoziții proprii de o admirabilă frumusețe, a dovedit, că dñsul nu este numai un bun flautist, ci și un bun compozitor. Ear' Dl Victor Pop prin siguranța cu care reproducea și cele mai grele pasagii, ne-a făcut să înțelegem și să simțim cu toții farmecul muzicii.

Pe urmă Dl Suciu a mai recitat o poezie comică-satirică, care a produs mult haz.

(Procesul celor 5 studenții.) Dată fiindu-mi ocaziunea de a ve raportă câte ceva de prin Clușiu, țin să amintesc și despre cercetarea pornită încă anul trecut contra celor 5 studenți universitari, pentru congresul ce au voit să-l aranjeze ca abiturienți ai gimnasiului din Brașov.

În săptămâna trecută spre surprinderea noastră, cari țineam de încheiată afacerea congresului, ne-am trezit cu două citațiuni pentru dnii Valeriu Moldovan și Aurel Ciato. Pentru amplificarea interogațiilor din rëndurile trecute li-s'au mai adresat 2 întrebări și anume: că recunosc identitatea copiei cu originalul și recunosc punibilitatea apelului. Ambii au răspuns, că da, recunosc identitatea, dar' nu află nimic agitatoric în lucru, pentru-că pe deoparte scopul nu li-a fost agitațiunea, pe de altă parte apelului li lipsește cu totul caracterul publicității, așa în cât punibilitatea nici chiar prin vestitul § 172 nu i-se poate atribui. Vom vedea, ce se va mai naște și dintr'aceasta.

(Adresa trimisă lui Lueger.) Al treilea punct, despre care voiesc să vă raportez, este adresa trimisă lui Lueger, ales primariu al Vienei. Cunoaștem cu toți vederile sănătoase ale acestui renumit bărbat și-i suntem datori cu recunoștință pentru partea ce ni-o ține în lupta noastră cu murdarul sistem de guvernament de aici, și pentru simpatia ce ni-a dovedit-o în diferite timpuri. Ne-am simțit îndemnați deci a-l felicită pentru onoarea ce i-s'a dat din partea Vienei creștine, și i-am trimis următoarea adresă scrisă în limba germană:

Dlui Dr. Lueger, primariu al Vienei.

Primiți felicitările noastre din incidentul alegerii Dvoastre de primariu al Impăratului oraș Viena. În alegerea Dvoastră vedem triumful principiilor sănătoase și garanța sigură, că și ceriul înorat al românismului se va înșenina odată. — Tinerimea română.

(Protestul tinerimei maghiare contra întâmplărilor din Zagrab.) Înainte de a-mi sfârși raportul, pentru-ca să nu mi-se poată face reproșuri de parțialitate, mi-am luat voie să vă raportez ceva și despre ei, fala și viitoriul cavalerestei națiuni. Este cunoscut cetitorilor „Dreptății“ modul cavaleresc, prin care și-au reparat onoarea studenții maghiari din Budapesta din pricina arderei steagului maghiar în capitala Croației.

Studentimea maghiară din Clușiu, pornind după exemplul colegilor lor din Budapesta, s'au încercat și ei a improvisa un mic scandal, care să vestiască în lumea toată despre patriotismul lor specific.

Și de și acestui scandal nu i-au lipsit notele caracteristice, totuși spre supărarea patrioților, trebuie să constat, că scandalul nu a fost deplin succes. O ceată mică de abia 50 inși, având în frunte 4 (di patru) fapte aprinse, între urlete și sbierături selbatice au colindat câteva strade, de unde apoi au plecat în cimiteriu pentru-ca să încunune monumentul revoluționariului Tamási. Aici presidentul „egyetemi kör“-ului a rostit o cuvântare fără rost, în care ștfu, că a amintit și de necăzurile ce le cauzează până și în inima țerei lor un neam îngrat și selbatic, adevăc neamul românesc. Patrioții însă erau răgușiți și astfel abuzurile obicinuite au lipsit de asta-dată.

De la cimiteriu au plecat cu toții la locuința deputatului independist Ugron Gábor, care tocmai petrecea în Clușiu, și aici vestitul deputat li-a ținut o vorbire, a făcut reclam pentru partidul său și pentru-ca vechiul obicei unguresc să nu fie ignorat, a început a lovi când în guvern, când în croați, când în naționalități, când în toată lumea.

Aceasta a fost vrednica manifestațiune a tinerimei maghiare. Despre hotăririle ce le-au luat în ședința lor ținută în sala universității, nu am voit — cu intențiune — să ve amintesc, pentru-că ele au fost luate într'asa un mod nevrednic și copilăresc, în cât m'am simțit dispensat de a plictisi publicul cu ele.

Aceste am aflat de bine să vi-le amintesc, rezervându-mi însă dreptul, ca la procsima ocaziune să ve raportez și despre picnicul ce se va ține Joi, pre cum și despre concertul proiectat. Alco.

Cronică.

Timișoara, 8 Novembre n.

Chirotoniri. P. S. S. Părintele Episcop Nicolae Popea a chirotonit întru presbiter Duminecă în 22 Octobrie st. v. pe teologul absolut Patrachie Rădoiu din Borlova, pentru parochia Bolvașnița din protopresbiteratul Caransebeșului; ear' Luni pe teologul absolut Alexandru Popoviciu din Bucoveț, pentru parochia Jupanesti din protopresbiteratul Făgetului.

Parastas. În biserica română din Fabric, s'a celebrat aici un parastas întru memoria defunctei Mitra Ungureanu, mama domnului avocat Emanuil Ungurianu. A pontificat dl protopop Dr. Traian Putici, care la finea liturgiei a ținut și o vorbire frumoasă, înțonând credința și faptele frumoase și recomandând credincioșilor alipire către biserică și școală.

Prima căsătorie civilă în Bozovicu. Duminecă în 3 Novembre n. a. c. s'au căsătorit două părechi tinere de relegiunea gr. or. rom. în casa comunală prin notariul com. Petrovics László. Punct la 7 oare dimineața susnumitul notariu a eșit din cuartirul său îmbrăcat în atila; toți își făceau cruce, că de acestea n'au mai vădut. Acest notariu de și se numără între cei de religiunea gr. or. română, totuși voiește să facă mai mult de cât ceilalți funcționari de altă religiune. Așa între altele a ordinar mirilor, că au să se prezenteze la căsătoria civilă în Dumineca aceea în care se cunună și la biserică și a nume: să vină cu întreaga nuntă la comună și până se va încheia căsătoria civilă, nuntașii să joace afară și apoi de acolo să meargă de-adreptul la biserică. Dar' pofta nu i-s'a împlinit, căci mirii s'au prezentat spre încheierea căsătoriei civile în hainele de preste săptămână și numai eu 2 martori, fără nici un tãmbălău. După încheierea căsătoriei civile mirii au mers a casă, și-au luat hainele de sãrbãtoare și așa, ca totdeauna, păstrând obiceiul de până aci, au venit cu toți nuntașii la s. biserică, unde li-s'au binecuvântat nunta în Domnul.

Despre Bosnia scrie redactorul jurnalului „Male Novine“ din Belgrad, care a călătorit anume spre a știa numita țeară, că toate câte s'au scris în presa sãrbească despre tractamentul rău al poporului sãrb din Bosnia, sunt „minciuni patriotice“, cari prin starea faptică a trebilor devin combătute. Numitul redactor afirmă în foaia sa, că sub administrarea actuală austriacă Bosnia și Hertegovina au făcut progres gigantic. Însemnăm că numitul jurnal „M. Novine“ este unul dintre cele mai de frunte ale Sãrbiei.

O întreagă bandă de hoți a fost prinsă în cercul Valiero din Sãrbia și adusă la Belgrad. Banda constă din 55 de suflete, între cari 4 femei, și a fost transportată pe 23 trãsuri.

O nouă foaiă rusească va apăre, pre cum se scrie din Chiel, cu începere de la anul nou viitoriu. Programul ei va fi a se ocupa *eschisiv cu interesele slavilor din Austria*, ales însă va ține parte rutenilor din Galiția. Întreprinderea ar fi să se atribue inițiativei contelui Ignatiev. Foaia se va fonda și susține din fondurile „societăților filantropice slavene“.

Elevi eliminați. Din institutul pedagogic gr. or. rom. din Caransebeș s'au eliminat pe un an de zile 5 elevi de cursul II. din cauza purtării lor contrare legilor institutului.

Himen. Absolventul de teologie, Dl Iosif Curușiu și amabila Dșoară Aurora Liuba din Reșița, anunță serbarea cununiei lor, care va avè loc la 5/17 Novembre a. c. în biserica gr. or. română din Reșița-montană.

Starea finanțială a Rusiei. Monitoriul finanțial al Rusiei (Vestnic financov) comunică următoarele date din budgetul imperiului de pe anul 1894. Venitele ordinare 1.153,785.712 ruble, cheltuelile 991,197.437 ruble, au rămas în cassă profit 162,578.375 ruble. Venitele extraordinare au fost 78,929.374 ruble, speșele extraordinare 163,944.255 ruble, ergo în această rubrică un deficit de 85,014.851 ruble. — În budgetul general însă vistieria statului a rămas în numitul an cu un plus de 77.573.534 de ruble. În cât pentru anul curent budgetul promite un rezultat și mai favorabil, de vreme ce în cele 7 luni prime ale anului s'a constat, că venitele sunt cu 42,628.000 de ruble mai mari, de cât cele de pe același timp al anului trecut.

Literatură, artă și știință.

„Iubire“: Cunoscuta librărie editoare din București, Carol Müller, a editat un nou volum de poezii de talentatul poet Alesandru Vlăhuță. — Volumul de 128 de pagine, elegant tipărit, este intitulat „Iubire“ și nu costă de cât 3 Lei. — Dl Vlăhuță este îndestul de cunoscut în literatura noastră, ca să mai fie nevoie de multe comentarii. — Recomandăm acest nou volum al dulcelui poet.

Familia, foaiă beletristică-literară-socială. Ese în fie-care Duminecă sub direcțiunea lui Iosif Vulcan la Oradea-mare. Numărul 43 al anului XXXI are următorul sumariu: Dimitrie Cichindeal (vieața și activitatea), de Iosif Vulcan. — Cugetări. — Toamna (poezie), de P. O. Bocca. — Pãserile noastre cântãrețe (III), de V. Bumbac. — Măgarul lui Buridan (comedie de Scribe), trad. de N. A. Bogdan. — Salon. Adunarea din Brașov a societății pentru fond de teatru român. — Literatură și artă. — Ce e nou. — Posta redacțiunii. — Cãlindariul sãptãmãnei.

Economie.

Tãrgul de rimãtori din Steinbruch (Kőbánya) lângă Budapesta se va desehide, pre cum se scrie, cât de curând. Toate cotețele sunt curățite și desinficiate, astfel negustorii vor pute cel mult la finea lunei curente să înceapă a-și îngrășă acolo porcii. De present se află în cotețele de contumațiã 3300 de rimãtori din Sãrbia.

Negustorii de porci din orașul Baia doresc, ca toți din provincie, cari se deprind cu îngrășarea porcilor, să convină și să se sfãtuiească asupra unei pãșiri solidare cãtrã guvern cerând necesariile îmbunãțiri în cauzã.

Piparca (ardeiul) a fost un articol foarte căutat în Budapesta și s'a vëndut: prima calitate cu 5—10, a doua cu 2—3 fl. de 100 de chilogr.

Servițiul telefonic.

Budapesta, 8 Novembre n.

România și tripla alianță.

„Magyar Hirlap“ aduce știrea unei declarațiuni făcute de Sturdza ministrului de esterne al Rusiei, că România a intrat în tripla alianță fără însă de a luã poziție dușmãnoasă față de Rusia.

Szemnecz agratiat.

Redactorul de la „Magyar Állam“, Szemnecz Emil, condamnat pentru articolul „Consumatum est“ la 8 luni închisoare de stat, a fost eri, după o pedeapsă de șese săptămãni, agratiat.

Antisemiții Vienei.

În Viena domnește o febră foarte mare în pãturile poporațiunii. Pentru respingerea lui Lueger toți acasă pe maghiarii-jidoviți, și protestează contra influențerei din partea acestora în afacerile Vienei. Antisemiții au ținut eri o ședință, de unde lui Lueger i-s'a trimis o telegramă în carea îl asigurã de alipirea lor neclintită față de principiile lor de până acuma și i aduc la cunoștință, că candidat pentru postul de primariu al Vienei ei numai pe unul îl au și acela e: dr. Lueger.

Posta Redacțiunii.

Dlui Iul. V. în B.-Comloș. Comunicatele Dvoastre în esența lor nu conțin nimic de interes public, ci sunt pur polemii — nu le putem publica.

Dlui Nicu în Torontal. Notiță am luat despre mutarea dlui medic, corespondența trimisă atinge numai *persoana*, a face elogiuri personale, nu ne este permis.

Dlui Gross în Mõrul. Merele se vînd de la 6 până la 12 fl., ear' nucile până la 15 fl. v. a.

